

בס"ד כה' שבט ה'תשע"ח

הדלקת נרות - 17:02

צאת השבת - 17:54

רבנו תם - 18:30

שעון חורף - לפי הלוח המדוייק של "אור החיים"

שנה שמונה עשרה - עלון מס' 900

@ השבת "מברכין" החודש.

@ ר"ח אדר יחול בע"ה בימים המישי וישיי הבעל"ט. יחדשהו הקב"ה לטובה ולברכה לששון ולשמחה, לרפואה, לבשורות טובות ישועות ופרנסה טובה, אמן.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל

לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות נ"י

משנכנס אדר מרבין בשמחה

לחיוזק העלון נותנים השנה את "מחצית השקל" לארגון "אברהם יגל"

מעייני הפרשה:

- דיני עבד עברי ואמה עבריה.
- דיני רוצח במוזד ורוצח בשגגה.
- דיני החובל בחברו או בעבדו הכנעני.
- דיני גניבה ותשלומן ארבעה וחמישה.
- דיני נזקים הנגרמים ע"י בהמות או אש.
- מצוות שונות לכיבוד ראשי העם ומתנות לכהנים ולהנהגה צודקת לכל בני האדם.
- מצוות על הזמנים והמועדים המקודשים לעם ישראל.
- הבטחות ברכה והצלחה לשומרי ברית ה'.

"לא תענה על ריב"

אומר רש"י שלא תחלוק על ראש הסנהדרין. ובפירושו רבינו יונה כתוב לא תענה על רב, אל תענה על מחלוקת שרבים אתך, רק תשתוק.

"ושחה לא תקח"

חז"ל אומרים למה נקרא שוחד, מלשון חד, שהמקבל שוחד נהיה ידיד רק של צד אחד. כתוב בזוהר למה נקראים "סנהדרין" מלשון "שווא דורון", שווא מתנות, דהיינו שווא שוחד.

"ורצע אדניו את-אזנו במרצע" (כ"א ו')

אזנו הימנית, או אינו אלא של שמאל (רש"י)

מדוע יעלה על הדעת שמדובר באוזן של שמאל? יש במדרש שיר השירים רבה על הפסוק "ישקני מנשיקות פיהו" - ר' שמעון בר יוחאי אומר, שהיה הדיבור יוצא מימינו של הקב"ה לשמאלו של ישראל. יוצא, שהאוזן שמענה על ר' סיני "לא תגנוב", הייתה האוזן השמאלית והוא גנב ונמכר בגניבתו, והייתה מחשבה שרק האוזן השמאלית תירצע.

"וכי-יריבון אנשים והכה-איש את-רעהו" (כ"א י"ח)

הנה המחלוקת בעוונותינו הרבים גורמת רעה. יש שמכה בידו ממש בעת הריב, ויש שמשין ומכה רעהו בסתר, וזה גרוע מהכאה בידים. כי לזה יש תרופה ולמלשינות אין. לכן רמזה לנו התורה: "וכי יריבון אנשים והכה איש את רעהו", יותר טוב שיכה את חברו, כי בזה: "שבתו יתן ורפא ירפא", מכה אפשר לרפא מה שאין כן לשון הרע, שאין לה תרופה. (תפארת יהונתן) "ואתנה לך את לוחות האבן..."

למה נקראה התורה אבן? כי עול התורה קשה כאבן. ועוד שהתורה כאבן יקרה. וכן המילה אבן = 54 עם הכולל, לרמוז על 54 פרשיות בתורה.

הסידור ממשול מדרג עמי!

פפטידיו: "ויבדות יהודיע" (מלכים ב' יא')

מרתק - ראו בעמוד 2 סיפור מההפסרה

פרשת משפטים

שבת שקלים

"אם בגפו יבוא"

ההולך בעולם הזה בלא תורה ומצוות, אין לו מה להביא אתו לעולם הבא, לא מצוות ולא מעשים טובים, יוצא מהעולם הזה בלי שום כח וזכות, "בגפו יצא".

אדם כזה אינו מיוס הדין ואינו מיוס התוכחה שהיה ביריד ויכול להביא מענות (מצוות) יקרות בזיל הזול. וליהנות מזיו שכרם העצום. (האדמו"ר מבאבוב)

"וכי-פתחה איש בור או כי-יכרה איש בר" (כ"א ל"ג) אם על הפתיחה חייב על הכרייה לא כל שכן? (רש"י)

שאל אחד את המלבי"ם: ילמדנו רבנו, מתקנות רבנו גרשום מאור הגולה כי מכתב סגור של אחר אסור לפותחו כדי לקראו. מה הדין, אם המכתב הוא גלוי או פתוח? האם מותר לקראו אם לא? תלמוד ערוך הוא - השיב הגאון במליצה שנונה - אם על הפתיחה הוא חייב על הקריאה (כרייה) לא כל שכן. (ברנש"ש)

"ונתת נפש תחת נפש עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל"

בדרך הדרש מבארים שזה מרמז על התשובה. "ואם אסון יהיה" שזה חטאים גדולים, ונתת "נפש תחת נפש", יהפוך הנפש הבהמית לנפש טהורה ויהיה "עשיר". עין=ראיית דברים מקולקלים לדברים טובים.

שן=מאכלות אסורות.

יד=עשיית עברות בדיים.

רגל=רגלים ממהרות לרוץ לרעה ימהרו לבית המדרש.

"אם-כסף תלוה את-עמי את-העני עמך" (כ"ב כ"ד)

"אם כסף תלוה", כשאתה מלווה למישהו - "את עמי", הלווה בגלוי לפני אנשים. מפני שכל מי שיש לו מעות ומלווה אותן שלא בעדים עובר משום: "ולפני עור לא תתן מכשול" (ב"מ ע"ה). אבל את העני - עמך, בתוך צדקה לעני, אל תעשה זאת בפרהסיא, ברבים, אלא בצנעה ובחשאי כמתן בסתר, עמך.

פינת הניבים והפזמונים

לא תחסם שור בדישו = אל תמנע מאדם העובד בעבודה מסיימת טובת הנאה לעצמו מאותה עבודה. בְּשֵׁעָה שֶׁהַשׁוֹר דָּשׁ, אֵל תַּחֲסֵם אֶת פִּי, כְּדִי שֶׁהוּא לֹא יֵאָכֵל בְּזִמְן הָעֲבוּדָה.

דוגמה: עובדי המטבח במסעדות רשאים לאכול כאותן נפשם בעת הקנת המאכלים, כיון שאין לחסום שור בדישו. מקור: לא תחסם שור בדישו [דברים כה, ד]. (ניבונכוך)

העלון שיעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדיינים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

משכנס אדר מרבין בשמחה

אדר הוא החודש השישי מחודש תשרי, והחודש האחרון מתחילת חודש ניסן. בחודש אדר 29 ימים. מקור השם בא מבל שבה יאד"ו הוא שם של אל. בארמית בבלית משמעות המילה היא "גורן" ("יאדיר"). בתנ"ך מופיע השם גם כשם פרטי. מזלו של חודש אדר הוא מזל דגים. כותב רש"י כי "באדר מזל דגים מתחיל לעלות" (בפירושו למסכת בבא מציעא, ק"ו:). גם מזלם של ישראל עלה בחודש הזה שנמשלו ישראל לדגים שהדגים חיים במים ותורה משולה למים. הדגים פוריים במיוחד, ומאותה סיבה הם נחשבים כסמל לפוריות, ולברכה בכלל. שורש המלה ברכה הוא ב-ר-ך. בגימטריה ב=2, ו=200, כ=20. כל אחת מהאותיות מסמלת את הריבוי הראשון בסדרה המספרית שלהן (1-לחיד, 2-רבים). מה שמלמד אותנו שהברכה מקושרת לריבוי ולפוריות.

מחצית השקל

בזמן שבית המקדש היה קיים, מצוות עשה על כל אדם מישראל ליתן מחצית השקל בכל שנה ושנה, להקריב מהם כל קרבנות הציבור בבית המקדש, עולות התמיד והמוספים והנסכים והמנחות והקטורת וכו'. וצריך להביא הקרבנות בכל השנה מן התרומה של אותה שנה ולא של שנה אחרת.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

לאנשים רבים ובכללם הורים רבים, נדמה שאווירה שמחה וצחוק בבית הינם מיותרים. ואף אם מתעורר בקרבם הרצון לכך, הם חונקים את הרצון הזה בטענות הנובעות מכבודות נפשית, כי זו הוללות, זולות, אין זה מכובד, ועוד כהנה וכהנה. חודש אדר - חודש שמרבים בו בשמחה הוא הזמן לבדוק זאת, ברצינות. המציאות מוכיחה, כי בתים שבין כותליהם שוררת תדיר אווירת שחרור ושמחה, מוציאים לעולם ילדים בעלי מדות אציליות, אוהבי השם ואוהבי מצוותיו, יותר מבתים שבהם מתנהלים הכל חמורי סבר וקפדנים. טבעו של הילד, לספוג את הערכים אותם מייצג הבית, כאשר הילד חש בכלליות שטוב לו בבית, באופן טבעי הוא יתקרב ויתחבר למה שהבית מייצג בפניו. הן אם מדובר באהבת תורה, או דקדוק הלכה, וכן תחומים אחרים. כאשר בין כותלי הבית שורה אווירה שאינה נוחה לנפש הילד, באופן טבעי הוא יתרחק מהבית וממה שהוא מייצג, בעיניו נראים הבית והערכים שאותם מייצג הבית כתבילה אחת.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יג"ל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

מקום מיוחד לילדים

פרכה והפרכה

למורן בת שילובית ילאוריאל בן שילובית הקב"ה יזכה אותם משרוש נשמתם הטוהרה ויקימו במהרה בית נאמן וכשר בישראל וברכה להוריהם שייאלם ויולכיהם בחדו

פרכה והפרכה

למורן בת שילובית ילאוריאל בן שילובית הקב"ה יזכה אותם משרוש נשמתם הטוהרה ויקימו במהרה בית נאמן וכשר בישראל וברכה להוריהם שייאלם ויולכיהם בחדו

פרכה והפרכה

לסהו בת שילי שתזכה לזיווג הגון משרוש נשמתם הטוהרה ומתוך בריאות ופרנסה טובה ותזכה להקים בית נאמן וכשר בישראל

רפואה שלימה

לכריה בת שרה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אברה וסס"ה גידיה שתחזור לאינתה ותזכה לשנים רבות עם בעלה זיוון, וברכה לבנותיה

כל הישועות והברכות

למשפחות אבר"ל הקירות שתמו לסעודה הרביעית בלוויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלות טובה. שייזכו באשר וברפנסה טובה. הצלחה ובריאות לכל ילדיהם. לעיני הסבתא שמחה בת חנה ז"ל ולעיני הסבתא רחל בת מרדכי ז"ל

לכל ציבור קוראינו היקר!

"באהר באדר משמיעין על השקלים" השנה כולנו מתארגנים לתת מחצית השקל לחיזוק העלון "אברהם יג"ל" המזכה את הרבים בפעילויותיו הרבות למען הציבור. התקשרו ונגיע עד אליכם: 08-9437333, 054-7743834

רפואה שלימה

למשה ורחל היינו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וסס"ה גידיה. שיחזור לאינתה הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות

פסרה אמנות

מנין חדש לתפילת ערבית מתקיים כל ערב בשעה 20:30 בבית כנסת של עדי יצחק איתופיה רח' חדרו 16 יבנה. הציבור מתבקש לחזק מנין זה

רפואה שלימה

לעיני הצנועה והענוה שמחה ונקוין בת חנה ז"ל השבוע פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

שבת שלום ומבדר

<p>רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם -:</p>	
<p>שלמה לארי בן מרים היינו משה נאמן בן מרים היינו אברהם נאמן בן מרים היינו מרדכי עמרני בן רבקה היינו ישראל פרגי רפאל בן מרים היינו נהוראי-חנניה בן דינה וימכאל דינה בן מורוני היינו יהונתן אריאלי בן שרה היינו לאה אלעזר בת חנה מנב"ת נאית יעקובי בן גולשן מנב"ת</p>	<p>אברהם-יגל בן רעות היינו ניסים דודי בן שרה היינו יצחק נאמן בן שרה היינו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת נעימה שלמוזדה בת מרים מנב"ת חנה דוידי בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת לידה הונו בת מרי מנב"ת דליה ניסימי בת גורג"ה מנב"ת רזיה טינדי בת חנה מנב"ת</p>
<p>לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה משאלה עזרא נאמן בן חנוס ז"ל אברהם שריפניא בן מרים ז"ל נפתלי דהן בן רבקה ז"ל משיח אליאס בן רחל ז"ל דוד נתני בן מרים ז"ל חיים אטון בן לויזה ז"ל גוהר יצחק פור בת חנה ז"ל</p>	<p>לעיני הצנועה והענוה אסתר נהרי ז"ל בת חנה ז"ל בת שמעה שתחיה כו' שבט פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה</p>
<p>לעיני הצנועה והענוה מרים מוסאי בת אברהם וזליבה ז"ל כה' שבט פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה</p>	<p>לעיני הצנועה והענוה זימבול פונס בת קלרה ז"ל כה' שבט פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה</p>
<p>למשפחת בן-יהודה היקדה משתתפים בצערכם בפטיות האב הצנוע והענו משאלה בן-יהודה מן השמיים תנוחמו ולא תדעו עוד צער לעיני הצנועה והענוה ליתמור בייקדי בת מנון וזליבה ז"ל שתמליץ טוב בעד משפחתה</p>	<p>לעיני הצנועה והענוה בבאי מוסאי כטי' שבט פקידת שנתה שימליץ טוב בעד משפחתה</p>
<p>מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו</p>	<p>בבאי מוסאי בן אברהם וזליבה ז"ל</p>

הידעת? סיפור מההפטרה

הפטרת משפטים שבת שקלים:

כמה מילים על הפטרת משפטים (שלא נקראת השבת) ועל הקשר לפרשה. בפרשתנו יש 53 מצוות שבין אדם לחברו. נשאלת השאלה מדוע התורה התחילה במצוות שחרור עבד עברי לאחר 6 שנים? זאת כדי שיהיה משוחרר לעבוד את ה' יתברך לבדו. ורש"י הקדוש מפרש מה אלו מהר סיני אף כל המצוות כולן מהר סיני. בסיום הפרשה משה כורת ברית בין ה' לעם "ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע. ויקח משה את הדם ויזרוק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת ה' עמכם על כל הדברים האלה". ובהפטרה הנביא ירמיה מזכיר את הברית שכרת צדקיה עם העם לקרוא דרוור לעבדים: "לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו העברי והעבריה חפשים לבלתי עבדו במ ביהודי אחיהו איש". ולאחר השחרור, העם מתחרטים ולוקחים את העבדים לשיעבוד, והנביא מזכיר להם את הברית המוזכר בפרשתנו שכרתו עם הקב"ה לשמור את כל התורה ולשחרר את העבדים.

הפטרת שקלים: מלכים ב' פרק יא'

במסכת מגילה דף כ"ט עמוד א' כתוב: באחד באדר משמיעין על השקלים ועל הכלאים... על השקלים, למה? כי בר"ח ניסן מתחיל שנת הכספים, ובהמשך הגמרא יש מחלוקת בן רב לשמואל מה קוראים בתורה, ושמואל אמר: בפרשת "כי תשא". וזה המנהג. ולמה? מפני שבפרשה מופיעות שלש פעמים התיבות: "תרומת-ה'". **א.** תרומה למזבח. **ב.** תרומה לאדנים. **ג.** תרומה לבדק הבית.

בהפטרה: המלך יהואש הומלך ע"י יהוידע הכהן גדול כשהיה בן 7 שנים. כי הוא היחיד שנשאר מזרע מלכות בית דוד, אחרי שעתליה הרגה את כל מי שהיה ראוי למלוך מבית דוד. יהואש ניצל בזכות יהושבע בת יורם המלך שהחביאה את יהואש בבית המקדש. הדבר הראשון שעשה כשמלך, השמיד את כל פסלי המלכה עתליה הרשעית אשר מלכה לפניו וגם נתן את כל העבודה זרה ובמקביל חידש את בית המקדש שהיה רעוע והוזנח ע"י המלכים שמלכו לפניו. יהואש המלך תיקן, שכל הכספים אשר יובאו לבית המקדש יעברו לכהנים שיהיו אחראים לבדק הבית ובנותו ייקחו למחיתים. לאחר זמן ראה יהואש שאין שינוי והבית לא שופץ החליט לקחת את הסמכות מהכהנים ועשה ארון עם חריץ בפתח העזרה (קופה) ולשם ישלשו העם את תרומתם ומזה שיפצו את בית המקדש. למרות שאין מחובתו של המלך לטפל בבית המקדש אלא על הכהנים, ובגלל שהוא גדל שם הרגיש צורך להכרת הטוב למקום המקדש. (בברכת השם ג.י.פ.)

א. בשבת שלפני ראש חודש אדר הסמוך לניסן, מוציאים שני ספרי תורה, וקוראים בשני פרשת שקלים, בראש סדר כי תשא, מפני שבזמן בית המקדש היו משמיעים על השקלים באחד באדר, שכל אחד מישראל חייב לשקול מחצית השקל בשקל הקודש, ולהביאם לבית המקדש, כדי שיקריבו ממעות מחצית השקל אלו החל מיום ראש חודש ניסן, להקריב הקרבנות מתרומה חדשה. אמרו חז"ל: גלוי וידוע לפני הקדוש ברוך הוא שעתידי המן לשקול שקלים על ישראל כמו שנאמר "ועשרת אלפים ככר כסף אשקול על ידי עושי המלאכה", לפיכך הקדים שקליהם לשקליו.

ב. מפטירים "ויכרות יהוידע" שמדבר שם בענין השקלים, שנאמר, כסף נפשות ערכו. ואם חל ר"ח באחד בשבת, נוהגים לומר בסוף ההפטרה פסוק ראשון ואחרון של הפטרת מחר חודש.

ג. במקומות שנהגו שקטן עולה למפטיר בפרשת שקלים, אין למחות בידם, שיש להם על מה שיסמוכו. ובלבד שיהיה הקטן יודע למי מברכים והוא יותר מבן שש שנים.

ד. אם חל ראש חודש אדר בשבת וטעו וקראו פרשת שקלים בשבת שלפניו, אינם צריכים לחזור ולקראו פרשת שקלים בראש חודש אדר, דסוף סוף השמיעו על השקלים סמוך לאדר.

ה. אם שכחו ולא קראו פרשת שקלים בשבת שקלים לפני ראש חודש אדר והפטירו בהפטרת השבוע, אפילו נזכרו אחר תפלת מוסף, חוזרים ומוציאים ספר תורה וקוראים בפרשת שקלים, והעולה מברך על הקריאה לפניו ולאחריה.

ו. אם שכחו ולא קראו פרשת שקלים, ולא נזכרו עד שנת מנחה של השבת, יש אומרים שבכל זאת מוציאים ספר תורה של פרשת שקלים ויקראו בו אחר קריאת ספר תורה של מנחה. ויש אומרים שהתקנה לקריאת פרשת שקלים אינה אלא בשחרית, ולכן כשלא נזכרו עד שעת המנחה הוה ליה כעבר זמנו בטל קרבנו ולמעשה שב ואל תעשה עדיף ומכל מקום יש אומרים שעדיין יש תשלומין לפרשת שקלים בשבת הבאה אחר קריאת ספר תורה בשחרית. ויש אומרים שמכיון שעבר השבת שוב לא יקראוה בשבת הבאה. ואפשר לסמוך על סברא ראשונה לקרוא פרשת שקלים בשבת הסמוכה, שהיא קודם "שבת זכור".

ז. אם טעה המפטיר ולאחר שקרא בספר תורה פרשת שקלים הפטיר הפטרת השבוע, אם נזכר באמצע ההפטרה, מפסיק, ומפטיר "ויכרות יהוידע" ויברך ברכות ההפטרה לאחריה. ואין צריך לחזור ולברך ברכה ראשונה של ההפטרה לפני ויכרות יהוידע. ואם לא נזכר עד שסיים הפטרת השבוע ויברך ברכות שלאחריה, יש אומרים שצריך לחזור ולברך ברכות ההפטרה לפניו ולאחריה כדי להפטיר ויכרות יהוידע כתקנת חז"ל. ויש אומרים שחוזר ומפטיר ויכרות יהוידע בלי ברכות. וספק ברכות להקל. לכן יחזור להפטיר ויכרות יהוידע בלי ברכות. והוא הדין בשאר הפטרות של ארבע פרשיות.

ח. שבת שקלים שמוציאים בה שני ספרי תורה ויצא טעות בפרשת השבוע, עדיף לגלול הספר תורה השני לסיים בו פרשת השבוע, ואחר כך יגללו לפרשת כי תשא, כיון שהפרשיות אינן רחוקות אחת מהשניה. עדיף ממה שיוציאו ספר תורה אחר.

ט. משנכנס אדר מרבים בשמחה וכמו שנאמר במגילת אסתר: "והחודש אשר נהפך להם מיגון לשמחה", לומר שמזל החודש גורם לטובה, ולכן ישראל שיש לו קובלגא משפטית נגד גוי, ישתדל כמיטב יכולתו שהדיון בתביעתו יתקיים בחודש אדר, מפני שיד ישראל על העליונה בחודש אדר.

הרב שטיינמן זצ"ל - יועץ כספים

מעשה ביורד ישראל, אדם מוכשר שפתח בית רופאים בלונדון ונתן תנאים טובים למטופלים ומחירים הוגנים. הרופאים נתנו לאנשים יחס חם והוא היה מחייך לכולם. האנגלים אהבו את זה, והמרפאה שלו הפכה לסיפור הצלחה והעתיד היה נראה ורוד. אלא שבאותו איזור כבר הייתה מרפאה גדולה של רשת מרפאות רצינית בלונדון. אט אט קליינטים של המרפאה הזו עברו אליו. בעליה של הרשת העבירו אליו מספרים תקיפים שכדאי לו לסגור, איומים במשפטים וכדומה. בתחילה הוא לא התייחס אליהם. הם הגישו נגדו תביעה בבית משפט, ופתחו במסע תקשורתי נגדו. לאותו בעל מרפאה יש חבר שהציע לו ללכת לבקש עצה מרב גדול שהוא מכיר בארץ ישראל, הוא חכם מופלא, צדיק גדול. כך יום אחד נכנסו לביתו של מרן הגאון רבי אהרן לייב שטיינמן זצ"ל.

סיפר האישי את השתלשלות הדברים. שאלו רבי אהרן לייב: "למה שלא תצטרף אליהם?" השיב בעל המרפאה: "הם לא רוצים, הם לא צריכים אותי, יש להם כבר מרפאות באיזור". שאלו רבינו: "אז מה הם רוצים?" ענה האישי: "שאני אסגור את המרפאה שלי".

שאלו רבינו: "ולמה באמת לא תסגור את המרפאה? מה הרב מתכוון?! עבדתי קשה להקים את המרפאה, מאמצי על וזו הפרנסה שלי". השיבו רבינו: "יש פרנסות אחרות". "אבל זה בלתי אפשרי, יש לי חוזה שכירות על הבנין ויש חושים עם הרופאים. אצטרך לשלם פיצויים לכולם!" "וכמה זה יוצא? כמה זה יעלה לך?"

"הסכום שבעים אלף יורו פיצויים. סכום מאד גדול". אמר הרב: "לאלוקים אין שבעים אלף יורו לתת לך?". הסתכל עליו היהודי בתדהמה באומרו: "ומה פתאום אלוקים יתן לי שבעים אלף יורו?" אמר רבי אהרן לייב: "מי שמוותר בשביל השלום לא מפסיד, נער הייתי גם זקנתי. ראיתי הרבה בחיי אני יכול להעיד על מקרים רבים ולא מפסידים אם מוותרים בשביל שלום".

"הרב יכול להיות אחראי וערב על הסכום הזה?" "לא" השיב רבי אהרן לייב "אין לי אפילו עשירית מן הסכום הזה". "אז מי יתן לי סכום כזה?" "אתה צריך שאני אתן לך? חסר לאלוקים כסף לתת לך?! דע, חמישים שנה אני מייעץ לאנשים ואף פעם לא יעצתי עצה שחשבתי שהיא רעה, אני מבטיח לך שזו עצה טובה". "אם אקבל את העצה של הרב, אני הולך לאבד את הפרנסה שלי, הרב יכול להבטיח לי פרנסה אחרת?"

ענה רבינו: "אני רק מבטיח שמי שמוותר מרוויח". עמד היהודי נבוך ואמר, "טוב אני מסכים. כאשר אחזור ללונדון אדבר איתם, אודיע להם את החלטתי".

אמר רבינו: "לא, דבר איתם עכשיו, אין לך את מה שמדברים איתו... והראה בידו תנועת שיחה בטלפון... "יתקשר עכשיו אליהם לאנגליה ותודיע על החלטתך לסגור את המרפאה". "הם יצחקו עלי, במשך זמן אני נלחם בהם ופתאום אני מוריד את הראש" אמר האישי. "ומה תפסיד מזה? קצת כבוד..." ענהו רבינו. "אני אדם זקן ולא צריך כבוד, אתה אדם צעיר, כבוד אתה לא צריך, אתה צריך כסף, רווחים, פרנסה!"

יצא האישי החוצה ובישר למתחריו בלונדון על החלטתו. תדהמה שררה בצידו של הקו... הלם... לא הבינו מה מסתתר מאחורי החלטתו. כשחזר ללונדון הוא נפגש עם בעלי רשת המרפאות, וסיפר על החלטתו. הם בתגובה שאלוהו "מה אתה מבשל לנו?". אמר להם שזה מה שהרבה אמר לו לעשות. "אני עושה כפי עצתך". תמחו: "מה לך ולרבינו?! מה הוא נותן לך? איזה עסקים יש לך?"

איתו? "השיב להם: "זה לא סתם רב, זה ציף רבאי... לא האמינו לו. הדבר היה נראה להם לא מציאותי. שלחו לארץ את אחד השותפים. תחילה נכנס לשגרירות האנגלית. שאל, בירר, מי זה רבאי שטיינמן? אמרו לו זה אדם חשוב, שקול, חכם, אפשר לסמוך עליו.

הגיע האישי האנגלי, הדור לבוש לבית מרן. הכניסוהו פינימה. הוא הסתכל בתדהמה על הקירות ולא דיבר מילה. הוא היה בטוח שהגיע לציף רבאי והנה בית של עניים... היכן הרב מטמין את כל הכסף שהוא מרוויח? נתנו לו כסא לשבת, כסא פלסטיק. הסתכל עליהם נדהם. בחדר המתנה במרפאות שלנו לא מושיבים אנשים על כאלה כסאות. כאשר ראה על מה רבי אהרן לייב יושב, הבין שלא התכוונו להעליבו. הציג את עצמו. עברית הוא לא דיבר, אבל נמצא מישהו שיתרגם את דבריו.

באגף בענין המרפאות בלונדון. מה הרב התכוון בעצתו לסגור את המרפאה? מה אתם רוצים להרוויח על חשבוננו? ומי ישלם לו את ההפסד?"

השיבו רבי אהרן לייב: "אלוקים ישלם לו!" הקשה השותף האנגלי: "למה הרב מורה לו לעשות את זה, כזה דבר טיפשי, את מי הרב מתכוון להפיל פה? הרב מתכוון לסדר אותנו באיזה דרך. אני שמעתי שהרב אדם חכם. מה מסתתר פה במהלך? אנחנו מוכנים להתפשר".

רבי אהרן לייב הראה על הגמרא ואמר: "התורה אומרת לנו שהוא צריך לוותר, היא אומרת שאסור לאדם לרדת לאומות חברו. הוא לא היה צריך לקבוע את המרפאה שלו לידכם". האישי נדהם "ומי ישלם לו את זה, את כל ההפסדים שלי?" רבי אהרן לייב השיבו: "זה על חשבוננו. אלוקים אומר שצריך לעשות את זה, זו לא שאלה של הפסד ורווח, זה מוטל עליו לעשות".

"הבנתי" אמר האישי והמשיך "זה הרב יעץ למתחרה שלנו, ומה הרב מייעץ לנו? הרי יש לו קשרים עם אנשים בעל השפעה. מה יגידו אנשים, פתחו מרפאה מצליחה ואנחנו מורידים אותה, עלולים להיות לנו יחסי ציבור גרועים, זה יראה מלוכלך בתקשורת. אף אחד לא יאמין שהוא עזב מרצונו בגלל עצת הרב, זה לא טוב...".

רבי אהרן לייב הרהר קמעא והשיב בשאלה: "היכן יש לכם סניפים באנגליה?" "בלונדון" השיב האישי.

"במנצ'סטר יש לכם סניף? תפתחו שם סניף, ותתנו לו להיות מנהל". "אבל הוא לא יסכים לעבוד תחתינו" השיב האנגלי. "תעשו אותו שותף, אתם רואים שהוא אדם מוכשר, בעל יכולות, שיכל להילחם בגוף גדול כמו שלכם". "כבוד הרב, אני יכול לדבר על זה עם השותפים שלי?" ביקש רשות להתקשר. דיבר עם השותפים בלונדון. סיכמו ביניהם שהרעיון מוצא חן בעיניהם. עתה הוציא האישי מכיסו שלושת אלפים יורו והניחם על השולחן...

"מה זה?" תמה רבי אהרן לייב. "זה דמי יעוץ" השיב. "שעת יעוץ עולה כסף, הרב יעץ לי, אני משלם כמו שנהוג". אמר לו רבי אהרן לייב: "תיקח מכאן מיד את הכסף חזרה, אל תשאיר פה כלום!" התפלא האישי ואמר: "אני לא מבין, ככה הולך בכל מקום". אמר לו רבינו: "אותם שלוקחים דמי יעוץ הם למדו בשביל הכסף. הכסף הזה עוזר להם לתת יעוץ טוב, הכסף נותן להם חכמה, רצון לייעץ טוב. אבל אני לא למדתי לייעץ. אני אומר לפי מה שאני מבין מהתורה - החווה על הגמרא - וזה לא הולך עם כסף, אם אקח כסף לא יהיה לי שכל לייעץ!"

סופר של סיפור - לאחר זמן סיפר האישי: "סגרתי את המרפאה בלונדון, שילמתי פיצויים לרופאים ובעלי הנכס. חודשיים אחר כך פתחנו את המרפאה במנצ'סטר - ההבטחה התקיימה כל כך מהר. (ינר לשולחן השבת)".